

Correspondence - Kirjeenvaihto

Maalauksia

Auran Galleria 23.4.-11.5.2014

Maalauksen välttämättömyys syntyy, kun jokin maailmankuvassa liikahtaa; suhteet muuttuvat ja värähtelevät. Näkökulman peruuttamaton horjahdus, joka välähtää ja kiittää ohitse, paljastaa objektien sisäisiä ja rajattomia heijastumia. Tuo muutos saa aikaan sekä uuden maailmankuvan, että uuden teon suhteessa siihen: Maalauksen teossa toteutuu mahdollisuus tuoda esiin henkilökohtaisen lähentymän ja oivalluksen hetkestä jotakin ihmeenkaltaista. Näemme yhtäaikaisesti kaiken ja emme mitään. Maalauksen on synnyttävä, jotta tulisi mahdolliseksi jakaa tapahtunut todellisuuden muodossa tapahtunut liike.

Rakenteellisesti liike tulee todeksi maalauksien elementtikontrasteissa. Ne ovat verrannaisuuksia valossa, tilassa, muodossa ja tilarytmisissä: Olossa ja limittymisessä. Kontrasti ei tapahdu vain kahden ehdottomuuden välillä, se on hienostunut muutos elementtien tasapainossa pinnalla ja niiden suhteessa muistitodellisuutemme kokonaisuuteen.

Maalauksen yksi mahdollisista poluista johtaa yhdestä käännöksestä toiseen; Kielestä ja muodosta toiseen. Jokainen muutos todellisuuden jäsenyyksen järjestelmästä toiseen ja niiden sisällä tapahtuva intuitiivinen askellus on minulle taiteilijana seikkailu sinänsä ja alati uuteen houkuttava elementti. Samalla taiteilijana on välttämätöntä ja mahdollista olla tietoinen mittaamattoman syvästä maalauksen menneisyydestä. Sen ansiosta on nykyhetkessä mahdollista käyttää joka hetki laajempaa alitajuista rakenteellista palettia. Maalauksen kielellinen aspekti asettaa subjektille valintaan liittyviä vaatimuksia. Voidakseen olla "väljästi" (eli ei tiukan muodollisesti) abstrakti, on uudelleen aistittava figuratiivinen, esittävä. Ei ole kyse "puhtaan" (Mitä se sitten onkin!) abstraktion lävitse murtautumisesta vaan figuratiivisen käsitteellisen syvyyden tilan löytämisestä.

Tiedostamalla välähtävän nopeissa pienissä hetkissä ihanteen täyttymyksen laukaiseman muutoksen voin maalarina vain toivoa voivani jakaa sen teosteni kautta edelleen; Hetkinä, jotka väreilevät sanoin määrittelemättömässä tilassa.

The miracle reaches on the very limits of memory, beyond memory and seeing. All we communicate to others in and orientation towards what is secret from the words and verbal expression; without ever being able to tell the secret objectively - thus I'm not even trying.

With an image, our consciousness becomes "uplifted" in contact with an image that ordinarily is "in repose". The image is no longer descriptive, but resolutely inspirational. One cannot really say it - one can only paint it.

Asta Caplan